

З початком масової імміграції українців в А. з'явилась українська преса, яка базується на добровільній праці та фінансовій допомозі діаспорних організацій, церков. Це часописи: найбільш поширені – “Вільна думка” та “Церква і життя”, а також “Єдність”, “Бюлетень Об'єднання українських католицьких організацій”, “Інформаційний листок АБН”, “Наш фронт”, “Парафіяльні новини”, “Праця і життя”, “Українець в Австралії”, “Australian Ukrainian Review”, “Ukrainian Issues”.

Театрально-мистецька творчість – одна з найпопулярніших серед українців А. В країні виступають ансамблі бандуристів ім. Г.Китастого, ім. Лесі Українки, ім. Г.Хоткевича, “Колорит”, ансамбль пісні й танцю “Євшан”, хори “Боян”, “Ластівка”, “Сурма”, “Чайка”, танцювальні колективи: “Веселка”, “Коломийка”, “Кубанські козаки”, “Дніпро”, ім. В.Івасюка та ін.

Літ.: Мельников Ф. До історії української еміграції в Австралії. В кн.: Українці у вільному світі. – Джерсі-Сіті, 1954; Українці в Австралії: Матеріали до історії поселення українців в Австралії. – Мельбурн, 1966; Історія українського поселення в Австралії: Доповіді з другої конференції. Мельбурн. 5-7 квітня 1985. – Мельбурн, 1985; Зберігаючи українську самобутність. – К., 1992; Ukrainian Settlement in Australia, Fifth Conference, Melbourne. – Melbourne, 1993; Микитович Р. Українці в науці п'ятого континенту //Українська діаспора, 1994, №5; Альманах українського життя в Австралії. – Сідней, 1994; Енциклопедія української діаспори, т.4 (Австралія–Азія–Африка). – Київ–Нью–Йорк– Чикаго–Мельбурн, 1995; Українці: Історико-етнографічна монографія. – Опішне, 1999, кн.І.; Українці Австралії: Енциклопедичний довідник. – Сідней, 2001.

О.О.Ковальчук.

“АВСТРІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ ОГЛЯД. OESTERREICH-UKRAINISCHE RUNDSCHAU” – суспільно-політичне видання, яке є друкованим органом Австрійсько-українського товариства. Засноване 9 червня 1992 як двомовний часопис (українська та німецька мова). З часу заснування і до 2005 головним редактором «А.-у. о.» був Борис Ямінський. Має власну мережу кореспондентів в Україні. Виходить неперіодично, але, як правило, один раз на рік. Рубрики огляду охоплюють хроніку австрійсько-українських відносин, бізнесові новини; подаються ексклюзивні інтерв'ю та політичні портрети австрійських та українських діячів, а також рецензії на нові книжкові видання, які стосуються історії та сьогодення Австрії та України. З 1998 презентує новини, які стосуються діяльності Австрійсько-українського бюро кооперації в науці, освіті та культурі. Регулярно подається хроніка діяльності посольства Австрії в Україні та посольства України в Австрії. Від 1995 в «А.-у. о.» встановлено традицію присвячення окремих номерів певній культурно-історичній події у двосторонніх відносинах. У 1995 провідною темою випуску стало 400-річчя

від дня народження Богдана Хмельницького. 1996 номер було присвячено десятій річниці Чорнобильської катастрофи. Спеціальний номер видання вийшов з нагоди п'ятої річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною та Австрією. У 1999 номер було присвячено відкриттю у Відні пам'ятника Івану Франко. 2001 «А.-у. о.» зосередився на аналізі десятиріччя незалежності України. 2005 вийшов спеціальний випуск про помаранчеву революцію.

А.Ю.Мартинюк.

АВСТРІЯ, АВСТРІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА (REPUBLIK ÖSTERREICH) – держава в Центральній Європі, в басейні Дунаю. Площа 83,9 тис. км². Населення 8,3 млн. осіб (2007). Столиця – Відень. Державна мова – німецька. А. – федеративна республіка, складається з 9 федеральних земель: Бургенланд, Відень, Верхня Австрія, Зальцбург, Каринтія, Нижня Австрія, Тироль, Форарльберг, Штирія. Глава держави – президент. Уряд очолює канцлер. Законодавчий орган – двопалатний парламент (Національна рада й Федеральна рада). В А. сформована багатопартійна система.

У 6-7 ст. територію А. населяли германські та слов'янські племена. Від 976 до 1246 А. правили Бабенсберги. 1276-78 австрійські землі захопив Рудольф І Габсбург. Наприкінці 14 ст. А. була одним із найбільших князівств “Священної Римської імперії германської нації”. 1526 до Австрійської монархії увійшли Чехія й Угорщина, в складі останньої – північно-західна частина Закарпатської України; південно-східна частина Закарпаття була приєднана згідно рішень Карловицького конгресу 1698-1699. Пізніше до А. відійшла Галичина (1772) і Буковина (1774) та інші землі. 1867 Австрійська імперія перетворилася на дуалістичну (двоєдину) монархію – Австро-Угорщину. Після падіння династії Габсбургів та розпаду Австро-Угорщини 1918 на її території постала низка самостійних держав. 12 листопада 1918 А. була проголошена республікою. 1920 прийнята її Конституція. 1924 А. встановила дипломатичні відносини з СРСР. 1938-1945 внаслідок аншлюсу перебувала у складі Третього рейху. Від травня 1945 поділена на чотири окупаційні зони: французьку, британську, американську і радянську. 1955 А. знову здобула незалежність. У тому ж році австрійський парламент прийняв закон про постійний нейтралітет. З 1 січня 1995 А. член Європейського Союзу.

Українсько-австрійські відносини. Українці в Австрії. Витоки українсько-австрійських зв'язків сягають 10-12 ст., коли Київська Русь вела торгівлю з містами середнього Дунаю. Галицький князь Ярослав Осмомисл підтримував відносини з австрійським герцогом Генріхом Язомірготом. Дипломатичні взаємини з А. налагоджували гетьмани Богдан Хмельницький і Пилип Орлик. Наприкінці 18 ст., коли до Австрійської імперії увійшли західноукраїнські землі Галичина та Буковина, українсько-австрійські зв'язки помітно розширилися. Відень стає одним з осередків